

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

City дить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

РІК X. Ч. 98 (1151). ВІВТОРОК, 21. СЕРПНЯ 1928. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, AUGUST 21st, 1928. No. 98 (1151). VOL. X.

НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ ПРОТИ БУДОВИ ВОЄННОГО КОРАБЛЯ.

БЕРЛІН, 17. серпня. — Рішення німецького уряду збудувати новий військовий корабель викликало сильний спротив Комуністичної Партії, яка зажадала переведення референдуму (всенародного голосування) над цією справою. Минулого тижня соціалістичний кабінет Мілера переголошував розпочати будову воєнного корабля, який займає місце перестарілої "Прусії". Після такого рішення посланці були протестів. Кабінет Мілера несподівано перевів ухвалу, щоб ним здобути собі підтримку народної й католицької партій. Соціалістична партія рішуче виступала проти будови воєнних кораблів із своєї передвиборчої кампанії. Після перемоги соціал-демокра-

тів у виборах і сформування кабінету Мілером розпочалися торги за підтримку народної й католицької партій, які остаточно привели до одобрення плану будови воєнного корабля. Делегати обох партій, хоч члени кабінету Мілера, відмовилися підтримати уряд. Домогання комуністами референдуму зробило справу будови кружляючим політичним питанням першої ваги і вважають, що Комуністична Партія легко може змобілізувати 10 проц. виборців, що є потрібне для одобрення референдуму. Таке всенародне голосування було би другим в історії німецької республіки. Першим був референдум у червні 1926 року над вивласненням Гогенцолернів.

ПАРТІЯ ПРАЦІ ВТРАТИЛА ГОЛОСИ В КОРИСТЬ КОМУНІСТІВ.

АБЕРДІН, Шотландія, 17-го серпня. — Партія Праці затримала свій мандат в Норт Абердін у вчерашніх доповнюючих виборах, спричинених смертю Френка Роза, бувшого робітничого міністра. На його місце послом зібрав вибраний капітан Веджвуд Бен, кандидат Партії Праці. Капітан Бен дістав 10,646 голосів. Інші кандидати дістали таке число голосів: консерватист д-р Лора Сендмен — 4,696; комуніст Ейткен Форгесон — 2,618; ліберал Дж. Р. Рутерфорд — 2,337. Капітан Бен був перше ліберальним послом. Вів вступив до Партії Праці минулого року. ЛОНДОН, 18. серпня. — Під час доповнюючих виборів в Абердін, де було чотирох кандидатів, подано 1,500 менше

голосів, як під час загальних виборів, коли йшла боротьба тільки між робітничим а консервативним кандидатами. Злучене число голосів лейбористів і комуністів в четвер було майже те саме, що кандидата Партії Праці в загальних виборах. Злучене число голосів консерватистів і ліберала в четвер було на 1,500 менше, як консервативного кандидата в загальних виборах. Аналіз виказує, що Партія Праці втратила голоси в користь Комуністичної Партії, а ліберали й консерватисти втратили голоси наслідком того, що деякі їхні сторонники не пішли до голосування, не бачучи надії на виграну. Ліберальна партія ужається дуже побитою через те, що її кандидат дістав менше голосів як комуніст.

ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ВИЌЗДОМ БРИТІЙЦІВ ДО КАНАДИ.

ГЛЕЗГОВ, Шотландія, 18-го серпня. — Робітничий посол Джан Вітлі заявив тут на мітингу, що заохочувати людей до виїзду в Канаду до різничої праці є надзвичайно жорстоким ділом. Він сказав, що через п'ять місяців такої роботи зовсім нема в Канаді з огляду на клімат. "Якби люди тільки пам'ятали", сказав він, "що Канада має всього дев'ять мільйонів населення, вони тоді уявили б собі, з якими труднощами приходиться там стрічати новоприбулим". Люди, що виїхали до Канади

з індустріального Ленаркшайру, сказав Вітлі, виїхали лише в той цілі, щоб бути експлуатованими, і "внедовзі будуть безпомічними і без приятелів у нещедрих країні". ПЕРША ПАРТІЯ БРИТІЙЦІВ ВЖЕ В КАНАДІ. МОНТРЕАЛ, 18. серпня. — В дорозі до західних провінцій є сьогодні 278 робітників з Великої Британії, що прибули до Канади на живня. Є це перша партія з 8,500 робітників, що є вислані урядом Болдвина до Канади. Бритійські робітники прибули до Квебеку в п'ятницю.

ПЕРША МІЖНАРОДНЯ СПАРТАКІЯДА.

МОСКВА, 14. серпня. — Тут відкрилася вчора перша міжнародна Спартакіяда при участі 50,000 атлетів, зібраних на Червоній площі. Багато дівчат були вбрані в червоні атлетичні костюми. Велике зацікавлення викликали своїми національними костюмами спортсмени Кавказу, Туркомани, Узбеки та інші. МОСКВА, 14-го серпня. — 50,000 фізкультурників, чолові-

ків та жінок з різних частин Радянського Союзу і багатьох інших країн, зібраних тут вчора на Червоній площі на відкриття Спартакіяди. Є присутні спортсмени з робітничих спортивних організацій Німеччини, Франції, Чехословаччини та інших країн. Більшість цих організацій належить до Червоного Міжнародного Спортовиків. Спартакіяда по-триває до 22. серпня.

Повстання Монголів проти манджурської влади

Кореспондент лондонської газети "Морнінг Пост" повідомляє з Харбіну, що Радянська Монголія вивозила війну Манджурії, однак в Москві заперечують цьому.

ХАРБІН, Манджурія, 17. серпня. — Сьогодні вибухло перше повстання Монголів проти манджурського уряду, коли монгольська кіннота заняла східно-китайську залізницю між Барімом а Унуруном. Транс-сибірські експреси зістали заставовлені й кіннота понизила залізничні тори та телеграфічні сіті.

ХАРБІН, Манджурія, 17. серпня. — Поважні розрухи відбулися в західній частині провінції Гейлюнкіанг, у північній Манджурії, де живучі там Монголи домагаються незалежності. В сутичці між Монголами а китайським панцирним пізідом згинуло 8 китайських жовнів.

Манджурський уряд вислав проти Монголів військо з Харбіну й Хайляру.

ЛОНДОН, 18. серпня. — Кореспондент "Морнінг Пост" депешує з Харбіну, що грізні розрухи в провінції Барга, в Манджурії, продовжуються. Крім монгольської кінноти, проти манджурського уряду повстало населення Барги.

Прибули панцирні троки й була вже одна сутичка між

повстанцями а військом уряду. Залізниця між Цаганом а Угунором знову була ушкоджена. ЛОНДОН, 17. серпня. — Кореспондент "Морнінг Пост" повідомляє з Харбіну, що Радянська Монголія проголосила війну проти провінції Барга, яка не хотіла злучитися з Монголією. Сильний відділ монгольської кінноти увійшов до Барги і манджурський уряд негайно вислав військо проти Монголів.

МОСКВА, 17. серпня. — В ту-тешних добре поінформованих кругах висмівають припущення, що Радянська Монголія має щонебудь спільного зі заняттями частини східно-китайської залізничі в Манджурії. Загально уважають, що заняття залізничі є лише вислідом злочального повстання або організованого бандітизму.

Кореспонденти радянських газет в Харбіні кажуть сьогодні в своїх депешах, що японські й російські білогвардійські газети друкують повідомлення про концентрацію радянського війська в сусідстві Барги. Ці повідомлення тут заперечують.

ДЕ ОПИНІВСЯ НАРЕШТІ ДОКТОР ОЛЕКСАНДЕР СУШКО.

Найним читачам відомо, хто такий д-р. Олександр Сушко, що перед кількома роками перебував у Канаді й опісля виїхав до Злучених Держав. Він був спрваджений до Канади греко-католицьким єпископом Будкою і редагував у Вінніпегу орган Будки "Канадійський Русин" (тепер "Канадійський Українець"). Опісля перейшов до пресбитерія й редагував їх орган "Ранок". Покинувши пресбитерія, став "соціалістом" і вступив до Української Соціал-Демократичної Партії, а навіть дописував до її органу "Робочого Народу". По якійсь часі показалося, що "не буде з білка молока", й українська робітничая організація викинула Сушка зі своїх рядів. Згодом "шановний доктор" показався перед еп. Будкою, вернувши "на лоно греко-католицької церкви" і знову став на деякий час редактором "Канадійського Українця". В між-часі він займався "лікуванням" людей та їхніх кишень і нарешті так успішно повів свій бізнес, що мусів виречися своєї "лічниці" (згляду її забра-

ли в нього) і виїхав до Злучених Держав. Там мав стати справжнім лікарем і займався ріжними зделками, а навіть підлабузювався до українських робітничих організацій. Однак нічого з того не вишло і Сушко опинився — ану, спробуйте вгадати, де. Не вгадаєте. Читайте, що пише нам про це наш переддлатник у Злучених Державах: "Може інтересним буде для Вас, що знісний Вам д-р. Олександр де Сушко, який стояв колись в робітничій організації, а перешце був правую рукою еп. Будки і християнських суспільників, змінив професію й народність і став "polskim księdzem narodowym", щоб від тепер служити для "naszej wspólniej matki ojczyzny, odrodzonej Polski, Polski Pilsudskiego, Hallera i Polskiej Legjónów". "Про це пише сам Сушко в листі до д-ра. А. Т. Кібзая в Гемтремк, Міш. Вістка ця цілком правдива й тому можете поділитися нею з читачами". (Далі подає наш переддлатник адресу Сушка, як "ksiądzą proborszesa" в Чикаго.)

ПРОЦЕС ПРОТИ 21,000 ЧЛЕНІВ КОБЗАРИВ.

РЯШІВ, Польща, 7. серпня. — Польща за час свого існування вславилася великими процесами, але всетаки такого процесу, як тепер є в Ряшеві, певно світ не знає. Тут збанкрутувало кооперативне товариство "Нуза", а поставлені перед суд члени кооперативу склали по-важне число: 21,000. Для перевезення їх до Ряшева треба було 12 потягів. Суд відбувається під отвертим небом, для чого спеціально побудовано трибуну для суддів та лавки.

ПОДОРОЖ УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ КОБЗАРИВ.

З України виїхала в гастрольну подорож 1-ша українська капеля кобзарів в складі 10 осіб до Поволжя, Уралу, Сибіру й Далекосхідного краю. В репертуарі капелі українська народна, історична пісня, а також твори сучасних композиторів — Ревуцького, Богуславського, Козичького. В цю подорож вперше в кобзарській капелі введено поділ інструментів на перші, другі й басові, а також пристосовано до кобзарської капелі інструментову музику.

ІНДІЯНИ НАД РІКОЮ МЕКЕНЗІ ГИНУТЬ НА ІНФЛЮЕНЦІ.

ЕДМОНТОН, Алта, 18. серпня. — Тут отримано відомість, що над рікою Мекензі бушує епідемія інфлюенци, жертвою якої впало за пару тижнів 275 Індіанців. Оскільки дотепер відомо, помер тільки один білий чоловік. Повне число померших буде відоме аж за пару місяців, коли повернуть до своїх постів поліційні патрулі і трепери.

Місяч над рікою Мекензі, що тяжко потерпіли від інфлюенци, є такі: Форт Резолюції — 50 померших; Форт Симпсон — 53; Форт Рей — 33; Форт Норман 28; Форт Гудоп — 26; Форт МекФерсон — 21. В інших місцях було також багато смертних випадків.

ПЕРШИЙ СВІТОВИЙ МИРОВОЙ КОНГРЕС МОЛОДІ.

ЕЕРДЕ, Голандія, 18. серпня. — Тут розпочався вчора перший світовий мировий конгрес молоді, на яким є представники з цілого світа. В конгресі беруть участь ріжні міжнародні організації молоді, між ними й Інтернаціонал Комуністичної Молоді та Інтернаціонал Соціалістичної Молоді.

ЛИТВА НЕ БУДЕ ПЕРЕГОВОРОВАТИ З ПОЛЬЩЕЮ.

ВАРШАВА, 17. серпня. — Литовський прем'єр Валдасмарас відкинув пропозицію Польщі, щоб 30. серпня відбулася в Женеви конференція між представниками обох країн для поладження польсько-литовського спору. Він станув на становищі, що в той час справи Ліги Націй будуть найважніші і не буде часу поважно обговорити польсько-литовський спір.

ПІДПИСАНО ЗАКОН ПРО ПЕНСІЮ ДЛЯ СТАРШІВ.

Пітер Гінан, домініяльний міністер праці, був минулої п'ятниці у Вінніпегу й підписав в імені домініяльного уряду закон про пенсію для старців. Закон входить в силу від 1. вересня ц. р. Дотепер внесли апликації по пенсії більше як 3,000 осіб. Пенсія вносить 20 доларів на місяць.

РОЗПОЧАВСЯ ПРОЦЕС ПРОТИ 47 КОМУНІСТІВ.

ГЕЛЬСІНГФОРС. — В Абоському суді почався розгляд справи 47 комуністів, заарештованих у квітні. Серед обвинувачених два посли союму, секретар фінляндського об'єднання профспілок, редактор робітничого журналу та інші діячі робітничого руху. Підсудних обвинувачують за злочин проти державного ладу. Крім фінляндських оборонців обвинувачених захищають шведський адвокат соціал-демократ Брантінг та німецький адвокат комуніст Гершфельд. За наглядача на процес присутній Ленсбері.

У ДВОХ СУТІНКАХ УБИТО 14 ПОВСТАНЦІВ.

МІСТО МЕКСИКО, 17. серпня. — Оповіднено тут вчора офіційно, що в двох сутінках у стейті Кольомія федеральне військо убило 14 повстанців.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ.

НЮ ЙОРК, 18. серпня. — Члени Всеамериканської Антиімперіалістичної Ліги влаштували сьогодні в ньюйорській пристані демонстрацію проти імперіалістичної політики Зауч. Держав. Нагодою до демонстрації послужив від'їзд державного секретаря Келого до Парижа, де має бути підписаний т. зв. антивоєнний пакт, якого ініціатором був Келог. Разом з американським державним секретарем відплив на тім самім кораблі з Нью Йорку канадійський прем'єр Мекензі Кінг, який має підписати договір в імені Канади.

Буржуазна новинарська агенція "Асошіейтед Прес" повідомляє, що демонстрація від-

булася 15 минут після відпливу корабля. Демонстранти прийшли з паякатами, захованими під ковтами або в паперових пакунках. Це длятого, щоб обдурити поліцію, яка була-б не допустила до відкритої демонстрації проти уряду.

Коли члени Антиімперіалістичної Ліги були вже в пристані, вони розгорнули свої паякати й почали демонструвати. Деякі написи звучали: "Руки геть від Нікарагви", "Геть з американським імперіалізмом", "Геть з фальшивим мировим договором Келого", "Забери моряків з Нікарагви".

Портова поліція розігнала демонстрантів, однак нікого не арештувала.

РАДЯНСЬКИЙ КОМІСАР ОРАС ВІРИТЬ, ЩО АМУНДСЕН ЖИВЕ.

СТАВАНГЕР, Норвегія, 18-го серпня. — Комісар Орас з радянського ледокоду "Красін" вірить, що Рояльд Амундсен і п'ять його товаришів, які відлетіли з Тромсо в пошукуванні за експедицією Нобіле, на-ходяться при житті.

Аероплан мав досить топлива, щоб долетіти до бальонової партії і повернути до Кіног Бео. Однак треба пам'ятати, що на початку аероплан мусів летіти проти вітру, внаслідок чого зужито багато топлива.

Орас каже, що капітан Гільбод і лейтнант Дітріхсен, два товариші Амундсена, були сподівалися, що Амундсен і п'ять його товаришів, які відлетіли з Тромсо в пошукуванні за експедицією Нобіле, на-ходяться при житті.

Тому є можливим, каже Орас, що аероплан Амундсена, долетівши до бальонової партії, примушений був спуститися на долину через брак топлива. При тім міг ушкодитися апарат бездротного телеграфу, але помімо того, Орас вірить, аероплан долетів був до бальонової партії.

КОНГРЕС ПОЛЬСЬКИХ ЛЕГІОНЕРІВ ВІДБУВСЯ СПОКІЙНО.

БЕРЛІН, 13. серпня. — Як відомо, Литовці чекали нового нападу на Литву, подібного до нападу генерала Желіговського в 1919 р. Але на диво Польки захоувалися спокійно. Пилсудський, котрий спеціально приїхав на з'їзд, в своїй промові вихваляв легіонерів та підносив їх "заслуги" перед Польщею і вмисно не торкався зовнішньої та внутрішньої політики Польщі.

В звязку зі з'їздом польських легіонерів у Вильні, від якого сподівалися нападу на Литву, буржуазні газети приносять таку новину:

З'їзд скликано для святкування дня захоплення Вильні. Кореспонденти литовських газет одержали дозвіл на присутність на з'їзді і навіть зустріли невороже відношення. Вчора з'їзд закінчився і легіонери роз'їхалися домів.

БЕРЛІН, 13. серпня. — Повідомляють, що Пилсудський, ідучи на з'їзд легіонерів до Вильні, був настроений дуже вольничо й усі були здивовані, коли він змінив свій тон на з'їзді. Оказується, що одночасно зі з'їздом у Вильні, на Балтійському морі відбувалися маневри радянської флотії, яка зайшла аж на лінію Мемеля. Страх перед більшовиками примушив Пилсудського говорити не те, що він думав.

УВАГА! ПРИХОДІТЬ НА МІТІНГ!

СТАРАННЯМ КАНАДІЙСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ОБОРОНОЧОЇ ЛІГИ У ВІННІПЕГУ ВІДБУДЕТЬСЯ

В СЕРЕДУ, 22. СЕРПНЯ, В ГОД. 8-Й ВЕЧЕРОМ НА МАРНЕТ СКВЕЙР

МАСОВИЙ МІТІНГ

В ПАМ'ЯТЬ ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ СТРАЧЕННЯ САККА І ВАНЗЕТИ, СЛАВНИХ БОРШВ РОБІТНИЧОЇ КЛЯСЬ.

На цей мітинг запрошуються всі робітників і робітничі міста Вінніпегу й околиці.

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видане Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

МАЛЕНЬКИЙ ДОПИС ПРО ВЕЛИКЕ ДІЛО.

В Українських Робітничих Вістях з 14. серпня ц. р. був вміщений невеличкий допис з Крейтон Майн, Онт., в якому говориться, що відділ Робітничого Запозомого Товариства в тім місцевості вирішив, щоб кожний член дав по \$2.00 на закупку нової друкарської машини для української робітничо-фармерської преси.

Виділі в Крейтон постановив: ще цього місяця призначити членських вкладок кожний член того відділу має внести визначену суму на закупку машини. Допишувач приходить до висновку, що коли Р.З.Т. числить 7,000 членів, то склавши по \$2.00 можна за них купити нову машину. Коли навіть дехто з членів не буде в спроможності заплатити такої суми, то зате найдуться такі, які пожертвують більше і можна буде легко зібрати \$10,000 доларів на пресмашину.

Ми не знаємо ще, яку форму збірки грошей для пресмашини буде вибрано, ми покищо стримуємося від певної пропозиції, і радніші були-б почути більше пропозицій щодо цього від наших організацій — ми тільки скажемо, що такі пропозиції тепер саме на часі. На часі вони тому, що нашої пресі потрібна машина для друкування газети. Про це ми писали вже в газеті, про це пригадували ми вже в обіжнику. Нашій пресі потрібна така машина, яка зразу друкувала-б газету на вісім сторінок і складала. Таких машин вживають тепер друкарні для менших газет, як наші. Але ми кажемо, що така машина потрібна нашій пресі не тому, що це в моді, але тому що це вимагає дальший розвиток нашої преси. Про це вже давно говориться і час вже перейти від слів до діла.

Товариші в Крейтон започаткували справу по своєму. Вони дають пропозицію, одночасно започатковуючи її в себе ділом. Пропозиція добра. Коли-ж можна придумати кращу, то треба над цим подумати. За пару тижнів відбудеться провінційальний з'їзд ТУРФДІМ в Торонто. Хай відділи наших організацій прийдуть на з'їзд з добрим пропозиціями й там над ними треба застановитися. Справу закупки преси треба поставити реально цієї осені. До того часу у нас, крім торонтоного, ніякого з'їзду не відбудеться. Тож добра ухвала однійського провінційального з'їзду в цій справі може бути прийнята цілою нашою організацією. Добре було-б, щоб ще перед з'їздом в Торонто товариші забрали голос в цій справі на сторінках "У.Р.В." Кожна розумна думка, чи пропозиція може привести до корисного рішення. Товариші в Крейтон своє слово сказали. Вони сказали його в пресі і повторять на з'їзді в Торонто. Тепер питання: хто їх підтримає, чи хто щось кращого запропонує?

Піддаючи пропозицію, треба пам'ятати про одне: пресову машину мусимо купити! Розвиваючи наші організації, мусимо розвивати нашу пресу. Падати ми зовсім не думаємо, хоч би там різні свистуни свистали на всі голоси. Навпаки, поки вони свистатимуть, ми поступатимемо вперед. Головний Заряд Р.З.Т. зробив видчезний крок вперед, купуючи будинки й фарму на прибут. Другим нашим кроком хай буде куплення нової друкарської машини для нашої друкарні, бо вона приведе до кращого розвитку друкованого українського робітничо-фармерського слова.

ЯК ПРАВОСЛАВНИЙ РЕДАКТОР СВОЇМ ЧИТАЧАМ СІЧКИ РІЖЕ.

В кожному числі бідкається православний редактор у своєму "самостійницькому" органі на газети, які пишуть, а люди читають й вірять, що чужі уряди дають гроші петлюрцям, а це, мовляв, чорна брехня і в таке може вірити тільки останній дурень.

"Переконали" в одному числі своїх читачів, що оті фунти стерлінгів, про які пишуть газети, що їх дістав на свою продажно роботу Андрій Лівницький, не що інше, як сон райоби кобили, як дурна вигадка "мудрого Івана" — редактор в другому числі переконав вже, що тільки найдурніша людина може повірити в те, що Англія, Франція чи Німеччина бажають воювати за Україну.

Редактор ниється зі всіх сил, щоб доказати, що ні Англія, ні Франція, ні Німеччина, а тим більше Польщі ніколи в голову не приходило воювати за Україну, ніколи їм і не снилося про створення української держави.

"Коли-б правительства Великої Британії, Франції, чи Німеччини справді планували війну за визволення України, то передовсім не старались би держати того в таїні перед своїми народами" (підчеркнення "Укр. Голосу"). Оттакоті січки ріже редактор "Укр. Голосу" своїм читачам. Ріже він її свідомо, бо сам він прекрасно знає, що ніяка капіталістична держава на світі не воює за те, щоб збудувати самостійну державу якомусь іншому народові. І ні уряд Великої Британії, ні Франції, ні Німеччини ніколи не буде воювати з Польщею за те, щоб визволити з її ярма Західну Україну й зробити її самостійною. Німеччина при відповідній нагоді повоювала-б з Польщею, але не за Україну, а за захоплення тих земель, що їх після розгрому Німеччини загрбала Польща.

Однак є на світі країна, справжня одинока на цілому світі самостійна в повному значінні цього слова країна, на саму згадку якої світових капіталістів починає трясати пропасниця. На згадку про ту країну редакторів "Укр. Голосу" світ починає макогонитися. В тісному братньому союзі з тою країною є Радянська Україна, входить вона в склад цієї країни як велика самостійна держава.

Україна багата. Хто цього не знає. Україна має пшеницю, вугля, залізну руду, цукор. Україна межує з "культурним заходом". Через Україну шлях на червону Москву. Через Україну шлях до кавказької нафти. І ця Україна сама собі господарня у своїй хаті. І та Україна є великим шартоним здобутків Жовтневої революції перед "культурними" визискивачами. І на ту Україну кожної хвилини кинулися-б чорні круки капіталу, щоб запустити в її тіло свої хижацькі кігті, розшматувати його, а розшматувавши, схопити за горло й випити кров з того, хто запалив пожежу соціальної революції й не дає ані на хвилину спокою міжнародним капіталістам. Світові хижаки хочуть воювати не за те, щоб збудувати самостійну Україну, але за те, щоб Україна вже самостійна, й тому треба вирвати в неї ту самостійність.

А православний редактор, вдаючи з себе дуреньку снятинську сирітку, або-ж самостійницького блудця, на милість бога релігуює, що ні Англія, ні Франція, ні Польща, ні Румунія Україну не потрібні і ніхто з них ні слухом, ні духом не виявив бажання збудувати самостійну українську державу й ніхто з них ніколи не піде воювати за Україну. Не вірите? То поспитайте народів Англії, Франції, Німеччини, Польщі — адже коли-б капіталістичні уряди справді щось помишляли, то вони не криди-б цього перед своїми народами — каже бідолошний редактор.

Спитаєте: де був редактор "Укр. Голосу" 10 літ тому назад, тоді, як Німці грабували Україну з заходу? Де був редактор тоді, як Французи грабували Одесу, аж поки сама їхня флята не збунтувалася? Де був він тоді, як Англіїці підірвали Денікіна й Врангеля на півдні України? Де був він тоді, як Пласудський, озброєний отими "богу душу винними" урядами Франції й Англії машерував на Київ?

Не було це тоді православного редактора на світі. Він тоді ще був секретарем петлюрської місії й вирізував витинки з американських газет. Отже не знав, що в світі діється, що оті самі демократичні уряди, не питаючи свого народу, слали війська, кораблі, амуніцію, літаки, всяке військове знаряддя Денікінові, Врангелю, Пласудському, щоб тільки звоювати Україну. Про це редакторів "Укр. Голосу" "нічогісінько не відомо".

Чи-ж справді невідомо? Ні, він дуже добре про все це знає. Він тільки своїм читачам отакого тумана підпускає. Він переконав когось, що ніяка буржуазна держава не зацікавлена в тому, щоб збудувати самостійну Україну, але дуже голосно промовчує, що кожна з перелічених ним держав, тобто капіталістичних держав зацікавлені в тому, щоб відірвати Радянську Україну від Радянського Союзу й зробити її пляндармом концентрації своїх сил за повне повалення робітничо-селянської країни. І щоб це осягнути — міжнародні капіталісти дадуть гроші, зброю й війська. Дадуть, бо коли-б здійснилися їхні заміри, то вони відобрали-б своє сторицею.

Чи дали-б вони українським самостійникам "самостійну Україну"? Фігу а маком. Але це не перешкадка побожним редакторам різати отакоті січки своїм читачам.

ІНДУСТРІАЛЬНА ЮНІЯ КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ КАНАДИ.

В дніях 4 і 5. серпня відбувався в Торонто конференція кравецьких робітників, на якій рішено започаткувати нову організацію. Нова юнія буде знана як Індустріальна Юнія Кравецьких Робітників Канади. Є вона оперта на індустріальних, а не на цехових принципах, тобто-включає всіх робітників Канади, які працюють в кравецькій промислі, в якій вживається голки до шиття.

Конференція була скликана новозорганізованою юнією "Клок енд Дресмейкерс" в Монтреалі і мала заступників також з торонтоноської юнії цієї самої назви та з Вінніпегу від юнії шапкарів (кепмейкерс), всіх новозорганізованих, як також репрезентантів з менших центрів цього промислу, як Гемінгтон і ін. Звіти з різних осередків вказали на факт, що хоч в кравецькій промислі в Канаді працює коло 30,000 робітників, менше як 2,000 з них є організовані в так званих індустріальних юніях, які мають юрисдикцію над кравецьким промислом. Делегати вивчили також факт, що "інтернаціоналісти" завжди обмежувались досі лише до Монтреалу й Торонто, коли інші часті Канади лишались на власну судьбу. Та навіть у цих найважливіших центрах кравецького промислу не організовано найдовнішні відділи цього промислу і лише дуже слаба організація існує між ними взагалі.

Делегати на конференції о-скаржували інтернаціоналістичну юнію, що вони є байдужі зглядом потреб канадського кравецького промислу і його робітників та що лідери є реакційні і виснажують та руйнують ці юнії навіть в Злучених Державах, вполюючи їм "крефтову" (цехову) ідеологію, яка ніяк не відповідає ніяким модерним умовам продукції. Делегати обстоювали погляд, що лише індустріальна юнія всіх галузей кравецького промислу може об'єднати і зорганізувати десятки тисяч неорганізованих робітників. Одногослі рішення конференції такі:

1) Встановити одну загальну індустріальну юнію робітників кравецького промислу Канади. 2) Скликати національну конференцію всіх робітників кравецького промислу Канади в найбільшому майбутньому. 3) Вибрати національний тимчасовий комітет і національного організатора, які зайнялися-б всіма справами до конвенції. 4) Видати до всіх робітників кравецького промислу м-ніфест з закликом до негайного започаткування організаційної кампанії під кличем: "Організуйте неорганізованих!" 5) Тимчасовий всекраєвий комітет має зацати негайно кампанію для зібрання \$5,000, щоб при допомозі цього фонду зацати кампанію організування неорганізованих. 6) Щоб до часу конвенції осідок всекраєвого комітету і офісу був в Монтреалі 62 Равел стріт.

Новозорганізований всекраєвий комітет з членами з Монтреалу, Торонто і Вінніпегу має вже своє засідання та вивірив пляни негайної праці. Він назначив вже національного організатора Дж. Б. Залдуберга, який є досить знаний в кравецькій промислі і між робітниками Канади і він зачне видавати членські картки та стемплі всім організаціям, які приєднаються до нової юнії. Маніфест із закликом до всіх робітників в кравецькій промислі Канади преднатися до новозформованої індустріальної юнії видається в мовах: англійській, французькій і жидівській ще в місяці серпня.

ЗА ЩО КОНФІСКУЮТЬ ЧАСОПИСИ?

Нечуваний винок поліції в Луцьку, яка в білий день понишила вивіски в українській мові над склепом Маслосоюзу, ще далі не сходять із шпальт преси. Вища поліційна влада замісць потягнути до відповідальності своїх підвладних за цей незаконний крок, стає в їх обороні і за всякі вістки, о-перті на фактах, конфіскує українську пресу. Одної дини сконфісковано майже всю українську пресу за це, що вона помістила фотографічну знімку підвищених вивісок.

ПАНСЬКА "АМНЕСТІЯ".

15. липня 6. р. в "Денникові Законів" оголошено закон про амністію з приводу десятиліття повстання Польщі.

Появу тою закону, властиво введення його в життя, урядова преса, а за нею і соціал-угодова привітала великими статтями з великою кількістю підзаголовків, в яких вихваляється добродійства уряду у відношенні до політичних в'язнів і т. п. Такими виразами, як: "Брами в'язниць відчинилися" — "Шість тисяч в'язнів одержало свободу!" — "Польща знову забула кривду", переповнені урядові і соціал-угодові газети.

Хтось міг би подумати, що в Польщі заноситься на якусь зміну на краще в політиці уряду у відношенні до передових борців за права й інтереси трудящих мас.

«Хто так подумав той жорстоко помилився. В Польщі нічого нового не скоїлося. Фізіоном та реакція, як душілись, так і душать! Ріжниця хіба тільки в тім, що тепер з подвоєною силою. Ухвалена союмо амністія є нічим іншим, як мільйонною банкою, що дає відтінки всьлякого кольору, але тут же трісне, бо пуста і не тривка.

Про масові арешти, про безжалісні вироки, про тортури, у в'язницях та урядх садіщих — свід наслухався багато. Чимало з приводу того зложено протестів краєвими і заграничними робітничими - селянськими організаціями. А скільки то переведено в краю письменних протестів з приводу арештів. Скільки ухвалено в вічах, з'їздах, конференціях резолюцій, в яких селянство та робітництво домогалося волі найкращим борцям за права праціоючих.

До цього голосу працюючих мас буржуазія не могла не прислухатися і не робити відповідних політичних висновків. В яку за своє завтра і бажано-чи ослабити напір працюючих, буржуазія прибирає "ласкувату" міну, робить лізвіую амністію, звязуючи її з певною історичною подією, в данім разі з десятиліттям повстання польської держави.

З тою метою і внесено проект амністії до союму. Причому сам проект був скомбінований в той спосіб, щоб побратимам фашізму — всьляким пепесівцям та "визволенням" дати щось заробити політично. Той зарібок кривав в грошеву частину кари в'язням, засудженим за приналежність до комуністичної партії до 3. травня 1926 року.

Вся амністія разом з союмовими поправками обняла головним чином адміністраційні карні, службові переступства, або "своих юдей". У відношенні до політичних в'язнів вона торкається лише незначної частини і то в малій мірі. Заєуди з 1918 та 1920 років, з часів польсько-української війни давно відсиджені, а молодь, що засуджена за комуністичну діяльність дістає половинну знижку. Решта політичних в'язнів, а їх нараховується кілька тисяч, залишаються надалі в сирих в'язницях. Мало того, в ті дні, коли дабується в союмі закон про амністію, відбувається кілька великих політичних процесів, дає засуджується на довгі літа людей за політичну діяльність.

З тої амністії буржуазія має ще й ту користь, що звільнює місця в тюрмах для нового набору політичних в'язнів. На подібних маневрах буржуазія сядіє та робітників добре розуміються; як рівнождно знають, що ніяка амністія не закріє політичних в'язнів аж до того часу, доки не будуть усунені умови, які дають можливість буржуазії витворювати політичні процеси і запакувувати людей до в'язниць.

Тому працюючі маси, не заперстаючи боритися за повну амністію, як частинний здобуток, будуть надалі вести боротьбу за створення таких умов, коли не потрібно буде амністії.

НА VI. КОНГРЕСІ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

(3 доклады голови Виконкому Комінтерну Т. Н. Бухаріна.)

НОВІ ПРОЦЕСИ В ІНДІ.

Інакше справа в Індії. Тут виключена можливість довгого періоду, коли індійська буржуазія відіграла-б як у Китаю, революційну роль. Звісно, це не стосується ріжних дрібно-буржуазних партій, або терористичних організацій, що є в Індії. Я маю на оці головні кадри буржуазії, сьварджистську партію.

Я не можу дати економічної аналізи становища в Індії, але бодав-би відзначити, що не подалою того погляду, ніби Індія перестала бути колоніальною країною, ніби в Індії відбувається процес деколонізації. Це було-б одностороннє твердження. Навпаки, останнім часом, після періоду поступок, зроблених імперіалістами, зміцнилося колоніальне гноблення британської імперіалізму над Індією взагалі й над індійською буржуазією зокрема. Це примушує сьварджистську партію знову фронтувати проти британського імперіалізму. Вона фронтує. Та звідси ще далеко до боротьби зі зброєю в руках. При першому-ж виступі мас сьварджистська партія зробить поворот на погодження з англійським імперіалізмом. Механічно переносить тактику з Китаю до Індії — це загрожує великою небезпечкою. Тут потрібна спеціальна аналіза, особлива тактика, побудована на врахуванні своєрідної обстановки в Індії.

НАШІ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАШІ ХИБИ.

Нині, коли в центрі компартії стоять питання великої політики, коли воєнна проблема є центральна проблема, в осно-

воєнна розгорнути в належних розмірах відповідну кампанію, то не менше це стосується й інших партій.

Нікарагва — далеко від Європи. Але географічні умови не повинні відігравати вирішальної ролі в роботі комуністичних партій. Тут у деяких партіях — особливо в Європі — і в малих, і в великих, помітні ще деякі залишки провинціалізму, деякі прогалини в розумінні значіння великої міжнародної політики. Якщо ми, справді, повинні серйозно готуватися до таких всесвітньо-історичних подій, як наступна війна, то нині ми мусимо робити наголос на питанні великої міжнародної політики, інакше ми не зможемо серйозно підготуватися до війни. Звісно, що для того, щоб гаразд провести цю кампанію, щоб розгорнути її з потрібною енергією, ми мусимо поєднувати питання великої інтернаціональної політики з питаннями повсякденного життя та революційної роботи у відповідних країнах. Тут знову таки на сцену виступає проблема війни. Майже всі внутрішні партійні питання, майже всі питання робітничого руху в кожній країні упираються в цю проблему. Наступ капіталу сполучений з готуванням буржуазії до війни. Його викликає коначна потреба зміцнитися на своїх позиціях, встановити громадянський мир, утворити гарантії проти робітників то-що. Це взагалі великі складні проблеми. Треба, йшовши від повсякденних питань, одночасно зрозуміти їх основою подальшого розвитку наших загальніших гасет та завдань. У цьому полягає певне політично-тактичне уміня. Але це — аргумент на користь ставлення великих політичних питань, саме в цьому уміня більшовицької тактики: виходити з дрібниць, висувати великі питання. Якщо ми цього уміня не опануємо, якщо ми достатньо не реагуватимемо на великі інтернаціональні питання, то це значить, що ми не вестимемо систематичної роботи біля підготовки до боротьби з війною. Це ми повинні зрозуміти й зафіксувати в нашій резолюції. Питання про війну, питання про оборону революції в СРСР і в Китаї — ці питання мають центральне вирішальне значіння. Систематична робота в цьому напрямі — є центральне завдання всіх партій, всіх секцій Комуністичного Інтернаціоналу до всіх країн.

РОБОТА В ПРОФСПІЛКАХ — НАВВАЖЛИВА ПРОБЛЕМА.

Наш ідеологічний вплив зростає і в середній профспілко. Та досі наші товариші, як профспілкові, мають ще великий незначний авторитет. Зростає авторитет наших працівників, як політичних проводирів, як ініціаторів широких політичних кампаній, як учасників революційного класового фронту пролетаріату, як оборонців його великих історичних інтересів. Але специфічний їхній авторитет, як профспілкові, як добрих проводирів страйкового руху ще не досить великий.

М. ГОРКІЙ ПРО УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ.

На Україну прибув на кілька днів М. Горький. Після побуту в Харкові М. Горький вилхав до Донбасу, далі огляне Дніпрельстан і потім знову повернеться до Харкова.

В Харкові в клубі ім. Блажкитного відбулася розмова М. Горького з українськими письменниками. Українські письменники згадали про відомий лист М. Горького в справі української культури. У цьому листі Горький колись писав, що ніби-то українська мова є "наріччя" російської мови.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Мик. Бач.

НА VI. КОНГРЕСІ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

(3 доклады голови Виконкому Комінтерну Т. Н. Бухаріна.)

НОВІ ПРОЦЕСИ В ІНДІ.

Інакше справа в Індії. Тут виключена можливість довгого періоду, коли індійська буржуазія відіграла-б як у Китаю, революційну роль. Звісно, це не стосується ріжних дрібно-буржуазних партій, або терористичних організацій, що є в Індії. Я маю на оці головні кадри буржуазії, сьварджистську партію.

Я не можу дати економічної аналізи становища в Індії, але бодав-би відзначити, що не подалою того погляду, ніби Індія перестала бути колоніальною країною, ніби в Індії відбувається процес деколонізації. Це було-б одностороннє твердження. Навпаки, останнім часом, після періоду поступок, зроблених імперіалістами, зміцнилося колоніальне гноблення британської імперіалізму над Індією взагалі й над індійською буржуазією зокрема. Це примушує сьварджистську партію знову фронтувати проти британського імперіалізму. Вона фронтує. Та звідси ще далеко до боротьби зі зброєю в руках. При першому-ж виступі мас сьварджистська партія зробить поворот на погодження з англійським імперіалізмом. Механічно переносить тактику з Китаю до Індії — це загрожує великою небезпечкою. Тут потрібна спеціальна аналіза, особлива тактика, побудована на врахуванні своєрідної обстановки в Індії.

НАШІ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАШІ ХИБИ.

Нині, коли в центрі компартії стоять питання великої політики, коли воєнна проблема є центральна проблема, в осно-

НАШІ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАШІ ХИБИ.

Нині, коли в центрі компартії стоять питання великої політики, коли воєнна проблема є центральна проблема, в осно-

НАШІ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАШІ ХИБИ.

Нині, коли в центрі компартії стоять питання великої політики, коли воєнна проблема є центральна проблема, в осно-

НАШІ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАШІ ХИБИ.

Нині, коли в центрі компартії стоять питання великої політики, коли воєнна проблема є центральна проблема, в осно-

Куток робітничо-фермерської молоді

ДЖАН ПОРТЕР -- ЖОВНІР.

Молоді хлопці завше мріють про військову кар'єру. Мріють не тому, що це вже так природно, але тому, що ціла вихованча машинерія якраз скерована буржуазією в той бік, щоби хлопці так мріяли. Школа, церква, книжка, газета, театр, кіно і всі інші сповняють цю службу, виховуючи жовнірське життя і збуджуючи в молоді хотіння також взяти в цьому житті участь.

Навіщо-ж це потрібне буржуазії? Для того, щоби виховати робітничу молодь так, щоби мати готових жовнірів-оборонців капіталістичного ладу. Вихована в такий спосіб працююча молодь буде завше готова боронити капіталістів своєї країни, завойовувати для них нові поля зисків, а зарозом оборонити їх від внутрішнього ворога — революційного робітництва.

Джан Портер, молодий американський хлопець, мав усі ці ілюзії, які зашлепоє в робітничу молодь капіталістична класка. Він вірив свято, що американська "демократія" охороняє права народу — того працюючого народу, сином якого він сам був. Він також вірив, що жовніри американської армії якраз обороняють ті права, отже бути жовніром було найбільш шлюхотним заняттям.

Наповнений отакими ілюзіями, три роки тому назад Джан Портер, що мав тоді тільки шістьнадцять років, вступив до американської армії. Вступив тому, що голосні реклами на вулицях закликали молодих хлопців до армії, щоби оборонити Америку перед якоїсь страшними ворогами, що ризикує знищити цю країну "волами". Джанові неясно було, хто це власне ці вороги, але повірив ним рекламам і став американським жовніром.

Любові молодого хлопця хутко розбилася. Недовго забрав часу, щоби він зрозумів, що армія обороняє інтереси не працюючої класки, але американських капіталістів. Коли це вже стало йому ясним, він не міг далі зносити жовнірського життя. Отже недокінчивши свого трьох-річного речення, минулого серпня (1927 року) Джан Портер покинув армію — дезертирував.

Він став до праці в текстильній фабриці в Нью-Бедфорд в штаті Массачусетс і там доповнив свою науку в класовій свідомості. Власники фабрик знизали і так невелику платню робітників на 10%, наслідком чого 28 тисяч робітників вийшло на страйк. В цьому страйку Портер взяв дуже активну участь і придбав до себе пошану та довір'я робітників, які зробили його заступником голови своєї юні. Придбав він також і ненависть пануючої класки.

Серед робітників, особливо між молоддю, в цьому місті

працювали молоді робітники й робітничі, що належали до Ліги Робітничої (Комуністичної) Молоді Америки (комсомолу). Джан Портер приглянувся цій праці і побачив, що вони дійсно провадять боротьбу за інтереси працюючих. Познаювшись ближче з завданнями комсомолу, він вступив до цієї організації. Після кількох місяців він вже був його організатором.

Страйк текстильних робітників продовжувався з мододим 19-літнім Джаном Портером на чолі. Текстильні барони побачили, що робітники не ослаблюють, затривожилися і покликали поліцію, щоби допомогла їм здушити страйк. Після цього, наступили масові арешти бовієх страйкерів. Між іншими заарештовано й Портера.

Коли поліція довідалася, що він дезертирував з армії, Портер віддано під військовий суд. В-військовій тюрмі над ним люто знущалися, старючись зломити його волю. Але це їм не вдалося. Нарешті поставлено його на суд і засуджено на два і пів років тяжких робіт за те, що він утік від армії. На суді він заявив, що дезертирував з армії, бо переконався, що вона служить пануючій класці, а він "краще буде жити своє життя, чим мав би відвернутися від робітничої класки".

Джан Портер тепер знаходиться в військовій Форт Едмунд тюрмі. Ця тюрма є дійсним пеклом і не один жовнір сповняє всі накази пануючої класки тільки зі страху перед нею. Портер працює по десять годин денно, сім днів на тиждень. Його морять голодом, не дають нічого до читання, кидають до підземного льоху. Оттакі будуть для нього наступні два і пів року.

Йому пропонувано, щоби публично зрікся своєї становища супроти робітничої класки і обіцяно в такому разі випустити його на волю. Але Портер воліє зносити всякі терпіння, як зрадити робітничу класку.

В своєму листі до т. Кравча, що свого часу був також засуджений на 40 років тюрми за ширення комуністичної пропаганди між американськими жовнірами в Гаваї, але після кількох років був випущений, т. Портер пише:

"Хоч мій засуд є тяжкий, за те моє серце легке і настрий бадьорий, бо я знаю, мене засуджено за те, що я лишився вірний робітничій класці. Та незважаючи на те, як мене ще покарають, я залишуся назавжди вірний робітничій класці і буду боротися за неї так довго, доки буде в мені хоч краплина крові, життя".

Так пише з-за понурих тюремних мурів Джан Портер, дезертир з американської армії — але вірний жовнір і борець робітничої класки! I. B.

ПРОБЛЕМА МОЛОДІ — ОДНО З ГОЛОВНИХ ЗАВДАНЬ.

На шестому конгресі Комуністичного Інтернаціоналу т. Бухарін у своєму докладі присвятив велику увагу молоді. Неще ми наводимо той уривок його промови, де він говорить про молоді. Отже т. Бухарін каже:

"Тут ми маємо деякі, і досить великі успіхи, насамперед в антиімперіалістичній боротьбі в різних воєнних кампаніях. Візьміть французьку організацію молоді підчас війни в Марокко, роботу наших комсомольців взагалі в галузі боротьби з воєнною небезпечкою. Але з другого боку, у нас тут і чималі хиби. Кількість організованих молодих товаришів або зменшується, або лишається на одному рівні. Немає сумніву, що рух молоді відзначається надто сектантським керунок, що наш Інтернаціонал Молоді не може пройти в усі організації, де є маси робітничої молоді, і поширити на них свій вплив. Досі наша тактика на орієнтації в організації молоді відзначається ще певною вузькістю. І ці хиби останнім часом може ще змінюються. Це — один з найнебезпечніших пунктів нашої роботи.

Чого нам бракує й чого ми повинні домогатися, це — різноманітності метод роботи. Ми повинні прагнути того, щоби організація молоді реагувала не тільки на питання великої політики, великих політичних кампаній, а й на політично-культурні питання, на всі питання, що цікавлять молоді; в усіх галузях, починаючи від спорту й кінчаючи китайською революцією, наші молоді товариші повинні сказати своє слово, реагувати організаційно й політично, як того вимагають директиви про поглиблення нашого впливу в усі організації, де є молоді робітники. Не треба сектанства, не треба тактичних обмежень метод, які фактично взагалі анулюють єдиний фронт на ділянці руху молоді.

Товариші, проблема молоді є одна з найважливіших проблем нашого часу. Західній Європі, в Америці і в інших

країнах ця проблема має для нас надзвичайно важливе значіння. Буржуазія веде боротьбу за молоді з гарячковою енергією й уміло багато вмієше, ніж ми. Усі ці великі спортивні організації, що їх дехто трактує, як методи буржуазної цивілізації, взагалі мають величезне політичне значіння. Значіння спортивних організацій має найцінніший зв'язок з центральними питаннями політики, насамперед з питаннями про війну. Це певне військово-тренувальні молоді імперіалістичної буржуазії, часом в ніби невинній та аполітичній формі, — якщо розглядати ці процеси не ізольовано, а з поглядом загального розвитку, — ними відіграє величезну політичну роль.

Юнак-робітник приходить і з ентузіазмом оповідає, як добре він грає в футбол, але його вже впливано в сітку буржуазної організації. Різні військові гімнастичні вправи являють собою заміну військової муштри, і нелише з технічного погляду, а й з погляду політики, з поглядом воєнної проблеми. Якщо ми голівну нашу увагу приділяємо великим політичним питанням, не дбаючи водночас заглибитися в усі масові організації, — я не говорю неодмінно про організаційне заглиблення, я маю на очі наш вплив, наш політичний авторитет, — то великі маси юного людського матеріалу митряться для нашої справи.

Чому я кажу, що проблема молоді є одна з центральних проблем? Поперше, тому, що ми, наприклад, дуже багаточисельно про проблему професіоналів, але останнім часом надто мало віддавали уваги юнацькому рухові. Але спинити свою увагу на кількох основних фактах у цій галузі. Молоді тепер організована багаторіше, ніж досі, в більшій мірі в соціал-демократів, як і в нас.

Це один з найважливіших історичних парадоксів, що воєнне покоління, покоління, яке народилося під війну, го-

ше організоване, ніж попереднє. Що це значить? Я гадаю, це почасти значить, що великі шари молодого покоління просто чи посередньо не втрачували буржуазія, або що молоді захоплена аполітичними настроями. Але й це пояснюється впливом імперіалістичної буржуазії, бо, коли буржуазія пощастило бодай лише не втрачувати молоді, то це вже все для неї.

Отже, поліпшити нашу роботу в галузі організації молоді абсолютно треба. Про це ми повинні голосно говорити, і конгрес мусить дати Комуністичному Інтернаціоналу Молоді щодо цього відповідні директиви".

ВСЕУКРАЇНСЬКА СПАРТАКІАДА В ХАРКОВІ.

Майдан. Маленькі, ледве помітні, червоно прапорчики повівають порозкидані по безлюдному, затишеному стадіону. А доріжчій біжить кудось протіснений ген-ген, тільки значки на них біліє крейда так і вилітають здалека.

З боку-ж, недалеко старту, розташувалася наметом медичний контроль на чолі з проф. Крамаренком. Навколо отого намету, медичного пункту, метушаться відвідувачі, пригладжують, як медичний контроль садить пильним оком за здоров'ям спортсменів, котрі підховають сюди, щоб в останнє перед змаганням зачати від досвідчених лікарів про своє здоров'я.

Нині маком обіслані лави по обох боках майдану-стадіону. Повнісінько глядачів: Це-ж день Всеукраїнської Спартакіади. Зі всіх закутки Радянської України злізлися найкращі спортсмени й бігати та стрибатимуть сьогодні.

Перший день Спартакіади. В програмі входять 5 видів змагань, так зване п'ятибор'я, а то: біг на 200 метрів, біг на 1500 метрів, стрибок (скок) з розгону, метання диском й кидання списом.

До бігу уставилося кілька десятків бігців. Тихо. Команда. Бігці рушили. М'язи працюють зі всієї сили. В кожній бігці одне-однієське побажання зарає: судді першому у старті й повороті наперевоз бинду, що грається з вітром саме на прикличі мети. Біжать. А їм на зодгін тисячі-тисячі глядачів. Садять. Годинник показує 24,7 секунд й вже перший бігун, киянин Ердман-металіст рве колірну бинду. Гурганом зашалили долоні. Відпочивають бігці.

Знов чути: "Готові до стрибання!" Розганяються. Команда. Журналисти рядом біжить один за одним. Стрибають, а судді визначають віддає стрибків й пишуть. Проголошують. Знов отой самий Ердман стрибнув з розгону на 5 метрів й 77 сантиметрів — найдалі зі всіх. Він метнув диском на 30 метрів 62 сантиметрів; кинув списом на віддає 40 метрів 88 сантиметрів; перебіг 1500 метрів за 5 мінут й 13 секунд. 1 перше місце в п'ятибор'ю, першого дня Всеукраїн-

ської Спартакіади, зняв Ердман. Друге місце здобув Малишенко, третє — Шелестинь-д.

І жінки та дівчата змагалися того дня в трохбор'ю. Перше місце у змаганні зняла Тупалова, перебігши 60 метрів за 8,4 секунди. Друге місце здобула Андреева, третє місце — Лисовська.

Переможець повтані глядачі дружно оплесками.

Другий день Спартакіади.

Програм: Стрибки в довжину з місця, фінальний біг на 100 метрів, біг крок-коунутрі. На 2 метри й 88 сантиметрів стрибнув з місця киянин Безруков. У забігові на 800 метрів киянин Коужко встановив новий Всеукраїнський рекорд, пробігши цю дистанцію за 2 мінуті й 3,8 секунди.

Найбільш уваги глядачів притягнув біг крок-коунутрі, біг цілих команд. Перше місце зняла команда киян.

Змагання жіночих команд дали того дня такі вислди: фінальні забіги на 60 метрів — виграла Зубенко з Харкова перебігши цю віддає за 8,2 секунд, встановивши таким чином новий всеукраїнський рекорд. Командний крок-коунутрі виграла команда з Артемівська.

Третій день змагань.

Цей день — був днем стрибків. Найкращі стрибки у височину з розгону виконали кияни Безруков й Ердман — по 1 метрі 68 сантиметрів. Стрибок у височину з місця на 1 метр й 40 см. показала Безруков. Метнув диском найдалі за всіх Неліч з Артемівського на 38 метрів 68 см.

Четверте місце в змаганнях третього дня зайняли змагання жіночих команд. Краще за всіх стрибнула в довжину з розгону Зубенко з Харкова на 4 метри 76,5 сантиметрів. Метнула добре списом Бугримова з Харкова на 23 м. 74 см.

У стрибках у довжину з розгону встановив новий всеукраїнський рекорд харківянин Яковлев, стрибнув-

ши на 6 метрів й 59 сантиметрів. У забігах на 110 метрів з бар'єрами в фіналі виконав Фортунатов з Харкова за 17,6 секунд, встановивши цим новий всеукраїнський рекорд. (Ердман — 18,2 сек., Лукшевич — 19 сек.)

П'ятий день Спартакіади.

Цей останній день всеукраїнських змагань стягнув ще більше число відвідувачів. Він виявив декілька нових всеукраїнських рекордів і навіть один всесоюзний. Це було саме в бігу на 400 метрів. Цю дистанцію перебіг молодий спортсмен киянин Пидгаецький за 50,8 секунди — тоб-то на 3 секунди менше часу, що його встановив відомий в С.Р.С.Р. спортсмен Громов. Біг на 1,000 метрів виконала Сахно пробігши цю дистанцію за 3 мінуті 22,2 секунди, встановивши новий всеукраїнський рекорд. Цим же встановив досягнення встановила також Андреева (Харків) стрибнувши з розгону у височину на 1 метр 40 сантиметрів.

Вечером 15. липня закінчено оту Всеукраїнську Спартакіаду футбольним матчем на Червоному Стадіоні.

Так, селянсько-робітничу країну буде нове життя на всіх ділянках. Своєбоду рухів тіла, фізкультура розвивається в парі з інтелектуальною, свобідним умом. І Радянський Союз є першим виконавцем кращих старинних педагогіч — у виконанні молодого кадру: "В здоровому тілі, здорова душа!"

ВЕЛИКОДУШНІСТЬ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ.

Італійська влада проголосила, що заплатити Радянській владі видатки, які вона понесла при уртуванні розпорощенців "Італія". Радянська влада відповіла, що не хоче нічого, що вона тільки виконувала людську повинність.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ОДИНОКІЙ В КАНАДІ ЧАСОПИС ДЛЯ РОБІТНИЧОЇ І ФЕРМЕРСЬКОЇ МОЛОДІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

THE YOUNG WORKER
Виходить раз на місяць.

Поміщує цікаві статті про рух працюючої молоді в Канаді і других країнах. Вить, як організуватися і вести боротьбу за краще життя працюючої молоді.

ПЕРЕДПЛАТА 50 ЦТ. НА РІК. ПООДИНОКЕ ЧИСЛО 5 ЦТ.

Адреса:
THE YOUNG WORKER
Room 20, Athena Building, 163 1/2 Church St., Toronto, Ont.

КУПУЙТЕ "КАПІТАЛ" К. МАРКСА

Подаємо до відома всім нашим організаціям й читачам робітничо-фермерської преси, що наше видавництво отримало й оголошує на продаж

ПЕРШИЙ ТОМ
КАПІТАЛУ
КАРЛА МАРКСА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.

"Капітал" отримано вже кілька тижнів тому назад, однак ми його на продаж не проголошували, бо він був ще не оправлений. Зараз "Капітал" опрацьовується і замовлення разом з гроши засилайте на нище подану адресу.

Ціна в гарній оправі з золотим відтиском на окладниці вносить лише \$2.50.

Отримано обмежену скількість примірників, тому спішіть з замовленнями. Книжка великого формату, на гарному папері й має з передмовами 490 сторін друку.

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

Українські робітничі виступають колективно на спортовому майдані в Харкові.

ДЖИМ ТУЛІ. ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ. АВТБІОГРАФІЯ БОСЯКА. Переклав І. Ю. Кулик.

В цьому числі починаємо друкувати дуже цікаве оповідання з життя американських тремпів (бродяг) п. а. "Жебраки Життя", Джима Тулі, в перекладі І. Ю. Кулика. Письменник сам в молодих літах зазнав того життя, а тому до свого оповідання дав підзаголовок "Автбіографія босняка". Малює він мандрівку тремпів такою неприкрашеною, якою вона в дійсності є. Ми взагалі дуже мало читали з життя американських тремпів, тому ми віримо, що оповідання "Жебраки Життя" зацікавить наших читачів.

РОЗДІЛ I. СЕЙНТ-МЕРІ.

Тричі я заходився подорожувати — і без наслідків, аж доки став остаточно бодай аматором-босняком. Бо треба сказати, що босняки поважно ставляться до обраного ними фаху. Цей штуки треба чимало вчитися, а це більше — розвивати, доповнювати одержану науку. Довгі години ледарства я вештався залізничними парками містечками в штаті Огайо, що з нього я пустився в свою бродяжну кар'єру. Зустрічав там босняків, і вони байдуже оповідали мені химерні казки про далекі місця. Один молодий бродяга тремпував сюди-весь довгий

шлях, аж із самої Каліфорнії. Він одив дві місяці в західній в'язниці за бродяжництво, дуже пишався з своїх подвигів і оповідав про них велично. Це примусило мене соромитися за моє марудне життя в остогидлому містечку.

Ми сиділи біля естокад, що мереживом одпели річку Сейнт-Мері. Хлопець ледаче кидав камінням у воду. Я не зводив з нього очей. Його мова й вчинки були дивачі — таким і мав бути парубок-хто тремпував аж із Каліфорнії. Одно око йому хтось вибив, коли він тремпував Арканзасом. А зверху порожньої червоної діри він носив шкіряну латку; її підтримував шнурок від черевика з вузлом на потилиці. Це був смуглявий, засмаглий на сонці з прожворклыми пальцями правій руки — багато штарок у ній перебувало. Жвавий і рухливий, він говорив про далекі краї не те що без поваги, а навіть з якимось приридливо-байдужим рухом.

Юнак зашпунт плоского каміня в річку. Той сягнув кілька разів по поверхні й аж тоді затонув у завершній воронці.

— Що це за город, панане?
— Це Сейнт-Мері, пане, — відповів я смиренно.

— Не панькай мене: моє ім'я Бил, — кинув той. Повів очима по місті, презирливо шморгнув і зареготався. — Хай йому біс, щоб мене знайшли мертвого в цьому тупику! Це-ж не місто, це — зараза. Раз тільки парубок жий на світі, отже, можна вже собі поосвітити той

світ хоч би ти мав тільки одного ліхтаря.

— Подобається тобі мандрувати, Бил? — спитав я.

Хлопець злегка обернувся, ніби щоби краще розгледіти мене своїм єдиним оком.

— Авжеж подобається! Я-б ні за що на світі не кинув мандрівки. Ну що хорошого в праці? Тільки йолоти працюють. Оті ідіотські гудки ревуць що-ранку, а вони товляються, мов худоба в череді. Дауськи, не для мене це.

— Я також бажав би кинути це місто, — сказав я, — думаю, що такі кину колись. Я мало не сам плачу фабрики за своєю-ж такою роботою.

Я розказав хлопцеві про свою роботу й платню, і той зневажливо поглузував із мене. — Похер це все, хлопець, похер під три чорти. Йй-право, нічого гіршого й не вигадати. Ну, що ти тут маєш — іду? Так це-ж ти всоди матимеш. Прибудний кіт — і той якийсь годується. Окрім того, — голос хлопця задзвенів, — у дорозі ти дечого можеш навчитися. А якого йолоти ти навчишиш тут? Завкладаєш, що навіть майор цього міста й сам не знає, що й до чого.

Я замислився на хвилину про цю жахну філософію, доки хлопець, одсунувши чорну пов'язку, чухав червоне повік своєї вакантної глазиці. Настала довга тиша. Я вирішив покинути місто при першій нагоді. Та не-так уже

легко було здійснити цю ухвалу — мучило сумління, бо всі невивагливі мешканці Сейнт-Мері були мені друзями.

Одного старого п'яницю занесло сюди, ніхто не знав, звідки. Часто він говорив зі мною про книжки. Коли він був на підпитку, а це траплялося майже щодня, він похвалявся своїм мінудлим шляхом, болісним, крученим, повним непрохідних мочарів. Звали його Джек Рейлі.

Тубільці містечка глізували з старого Рейлі, хоч і постачали його горілкою. Цей злидений п'як, що жебрав келішка, чистив пловачки, витирав підлоги по корчмах, все-таки був найбагатіша людина від усіх, кого я знав у містечку, бо він мав у кешені подертий том Вольтера й любив розмовляти зі мною про нього. Довгі роки Рейлі був бродячим друкарем, аж доки прийшов до останнього свого притулку — Сейнт-Мері.

Поки одноклий юнак залишався мовчазний, я думав про того старого чоловіка, що підлепував свої продерті строкати плавові штани протертим валізковим реміємцем замість очкурки. Всі його передні зуби, крім двох, повипадали. Та він легко давав собі раду без них, бо в дуже рідко. Це був надзвичайний п'як, найбільший з усіх, кого я знав. Безліч кров'яних жилоч розбігалося по його очах, жовтих та налитих кров'ю, немов дрібненькі червоні струмки по жовтих ланах. (Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.

Поширюйте Вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати! На цілий рік передплата вносить тільки 50 центів. Поодинокі число 5 ц. Замовлення з гроши посилайте на таку адресу: **THE YOUTH'S WORLD** Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З ПІСНЕЮ І МУЗИКОЮ ПО-МІЖ ПРАЦЮЮЧІ.

Тиміс, Онт. Старшим Окружного Комітету ТУРФДМ у Тиміс, Онт. Діточа Милосердя Оркестра відділу Секції Молоді встроїла ряд концертів.

Перший концерт відбувся дня 12 липня в Мейла Лиф Театрі, в Шувейкер.

Хоч не було на будньому дні й багато робітників працювало в той час, то все-ж така зала театру була переповнена глядачами.

Дня 21 липня ми приїхали до Кобальт. Товариші й товаришки відділу Р.З.Т. в Кобальт вже чекали на нас на стадіоні.

Після обіду ми пішли оглядати місто. Містечко Кобальт розміщене по кам'яних горах.

Вечером восьмою годиною, а сая вже заповнена відвідувачами. Концерт мався почати пізніше.

Вісімнадцятого ми мали концерт. І я як на Енсонвіл, то сая була допис переповнена.

Після концерту багато робітників і робітниць зачекали, щоб побачити молодих виконавців.

Після прощання ми рушили на стадіон. Сая в поїзд, ідемо до Киркенд Лейк.

Приїздом до Свастіка, а там вже чекає на нас двома "босами" тов. Марковський.

Славно в "боси" і ідемо до Фінляндського Роб. Дому у Киркенд Лейк.

Четверта річка прогулькова поїздка до старого краю під особистим проводом нашого добре знамого подорожнього агента Кюрі Я. Дробея.

Під проводом Йосифа Вадичинна, управителя українського департаменту в Монреалі, відіде з Монреалу прогулькова група 24-го жовтня на кораблі Гвайт Стар Лайн "Лавренті", також 19,000 тон.

Спеціальні потяги заїжджають аж до корабля. Всяка поміч при паспорті, візах, пакунках і поїздових сполученнях так в Канаді, як і в Європі.

Хто зацікавлений поїздом в Європу або бажав, щоб його приятель та кривий приїхав до Канади в товаристві Ю. Дробея чи П. Вадичинна, хай пише на одну з нижче поданих адрес.

WHITE STAR LINE RED STAR LINE РІЗДВЯНА ПОЇЗДКА до СТАРОГО КРАЮ

у Фінляндським Роб. Домі. Концерт був гарний і за те глядачі не жалували доволу.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

Концерт відбувся досить вдало. Глядачі вдоволені з концерту, а виконавці вдоволені з цього, що їх концерт програма глядачі вдали оплесками.

вони в Р.З.Т., який працює по всіх відділах нашої організації ТУРФДМ. Несомненно наша праця відібере на нашій землі, молодому поколінню, котрі ми повинні також відповідно підготувати та виховати до праці.

В Смут Рок Фалс ми мали в Тамп Гол дав концерт і оба були успішні. Робітники й робітниця не могли надякнутися нам за концерти.

Десять концертів ми дали за час нашої поїздки й зараз вертаємо домі, до Тиміс. Бажано маску дивомось через вікно й бачимо масу людей, які чекають на поїзд.

Замовляючи з поїзду й двоє — родичі здоровляються з дітьми й плечуть. Всі гуртом ідемо до Укр. Роб. Дому.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

Від оркестру промовляв тов. Смут і-жа Мороз. Вони обидва розказали, як оркестр поведилося і як вносили вітальні концерти.

нашентів та інтриг, але спільними силами ведім працю по всіх відділах нашої організації ТУРФДМ.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

В понеділок, 6. серпня ввечерю в Укр. Роб. Домі відбувся віче, на якому промовляв тов. М. Гнатюк.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

І дві нещасливі-імгранти були зворушені до сліз. Ми, кажуть, жили в Канаді вже пару місяців і нічого не знаємо про робітничу організацію.

Др. В. ЧАСНИЙ ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР (M.D., C.M., L.M.C.C.)

ПЕРШОРЯДНІ УКРАїнські КРАВЦІ

ПОВІДОМЛЕННЯ. ВЕНКУВЕР, Б. К.

ВІПИС ДІТЕЙ ДО УКР. РОБ. ДІТОЧОЇ ШКОЛИ У ВІННІПЕГУ.

І ГЕПНУВ СВИСТУН... Вегревна, Алта.

В ЧІМ МИ БЛУДИМО? Пюрктон, Саск.

УВАГА, ТИМІНС І ОКОЛИЦІ! Драмспігвурок при відділі ТУРФДМ у Тиміс, Онт.

КУПУЙТЕ НОВІ НОТИ. Провінційний Виконавчий Комітет в Торонто

ЦНА ЗБІРНИКА \$1.00. Замовлення робіт скоро, бо збірнички видано мале число.

ПОШУКУЮ в дуже важній старокрепівській справі Михайла Шварца, сина Юлі з села Ісєвів Польщі.

ПОШУКУЮ своїх братів, Олексія Квачука, який знаходиться в Шкаго й Петра Квачука, який знаходиться в Монреалі.

ПОШУКУЮ в дуже важній старокрепівській справі Михайла Шварца, сина Юлі з села Ісєвів Польщі.

ПОШУКУЮ своїх братів, Олексія Квачука, який знаходиться в Шкаго й Петра Квачука, який знаходиться в Монреалі.

ПОШУКУЮ в дуже важній старокрепівській справі Михайла Шварца, сина Юлі з села Ісєвів Польщі.

ПОШУКУЮ своїх братів, Олексія Квачука, який знаходиться в Шкаго й Петра Квачука, який знаходиться в Монреалі.

ПОШУКУЮ в дуже важній старокрепівській справі Михайла Шварца, сина Юлі з села Ісєвів Польщі.

ПОШУКУЮ своїх братів, Олексія Квачука, який знаходиться в Шкаго й Петра Квачука, який знаходиться в Монреалі.

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ. Убрання й оверковти — добра матерія, дешеві ціни.

А. СНОМА. 567 Selkirk Ave., Winnipeg

ДР. ЙОСИП МЕГАС. УКРАїнський Лікар і Акушер

УКРАїнська ГРОСЕРНІЯ І БУЧЕРНІЯ в САЛТ СЕЙНТ МЕРІ, ОНТ.

УВАГА АВТОМОБІЛЬНИКИ! Ми маємо на складі високої якості батареї.

HAMILTON'S SERVICE STATION. TRANSCONA, MAN.

ЧИ ВИ ТЕРДИТЕ БІЛЬ ВІД НАГНІТКІВ! Стиснісі лік для нагнітків є безпечний і певний.

W. A. STILL. THE DEPENDABLE PHARMACIST

HOME SAFE. Спробуйте зайти до нас і покинуйте найкраще пожежоне в місті.

ТОВАРИШІ! Відновляйте переплату на "Укр. Роб. Вісті".

УВАЖАЙТЕ, ЧИТАЙТЕ Й З НАГОДИ КОРИСТАЙТЕ! Ви чули вже, що Головний Заряд Робітничого Запозомого Товариства купив величаві будинки для притуку й сиротиниці й 74 акри землі за \$42,500!